

Ellen Margrethe Basse
Professor emerita, dr. jur. & jur. dr. (h.c.)

Risskov den 9. oktober 2023

Høringssvar vedrørende udkast af 12. september 2023 til forslag til lov om ændring af vandforsyningsloven m.v. (gennemførelse af drikkevandsdirektivet) – Miljøministeriets j.nr. 2021-814

Med mit høringssvar ønsker jeg på det kraftigste at advare imod, at der foretages en gennemførelse af drikkevandsdirektivet¹ med det foreliggende udkast. I mit høringssvar vil jeg koncentrere mig om den del af udkastet, der efter min vurdering har en særlig central betydning i forhold til at sikre en sammenhæng med den danske gennemførelse af vandrammedirektivet.² Udkastets er bl.a. baseret på en anvendelse af særlige danske begreber og en ny § 10 a, der skal indføres i vandforsyningsloven,³ uden at der sikres en eksplicit sammenhæng med vandplanlægningslovens regler.⁴ Min vurdering vedrører følgende:

- 1) Anvendelsen af særlige nationale begreber i ministeriets udkast til ændring af vandforsyningsloven.
- 2) Ministeriets fortolkning af direktivets artikel 8, stk. 1.
- 3) Den sammenhæng med bl.a. grundvandsdirektivet og vandkvalitetskravdirektivet, der er forudsat i drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2.

Ad 1) Begrebsdefinitioner og begrebsanvendelse i udkastet

Begreberne ”grundvand” og ”overfladevand” er defineres i vandrammedirektivet med konsekvens også i forhold til datterdirektiverne – herunder drikkevandsdirektivet.

Vandrammedirektivets artikel 2, nr. 1 og nr. 2 indeholder følgende definitioner:

- 1) ”Overfladevand”: *indvand bortset fra grundvand: overgangsvand og kystvande, undtagen med hensyn til kemisk tilstand, hvor det også omfatter territorialfarvande.*

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (drikkevandsdirektiv). I udkastet omtales en gennemførelse af ”Drikkevandsdirektiv V”.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektiv).

³ Lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022 om vandforsyning.

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 126 af 26. januar 2017 om vandplanlægning.

Ellen Margrethe Basse

Professor emerita, dr. jur. & jur. dr. (h.c.)

- 2) ”Grundvand”: alle former for vand under jordoverfladen i mættede zoner og i direkte kontakt med jordoverfladen eller undergrunden”

De nævnte definitioner gengives i vandplanlægningslovens § 2, nr. 1 og nr. 2. Begreberne skal bidrage til at sikre en ensartet national gennemførelse på tværs af EU’s medlemsstater, ligesom de skal bidrage til at sikre den forudsatte sammenhæng mellem de mange vanddirektiver.

I udkastet til ændringen af vandforsyningsloven indgår der et nyt § 3, der definerer ”grundvand” og ”overfladevand” uden at respektere de definitioner, der indgår i vandrammedirektivet. De to begreber defineres på følgende måde:

”1) Grundvand: Vand, som gennem brønde, boreriger eller kildevæld indvindes eller kan indvindes fra undergrunden.

2) Overfladevand: Vand i vandløb, herunder søer, damme, kanaler, rørlagte vandløb og drænledninger.”

Det er ikke sikret en EU konform begrebsanvendelse. Det indebærer ikke kun problemer i forhold til EU, men også problemer i forhold til at sikre den forudsatte sammenhæng med reglerne i vandplanlægningsloven. De snævre (og specielle) definitioner er bl.a. problematiske i lyset af de behov, der er for, at der i gennemførelseslovgivningen tages højde for, at drikkevandsressourcerne også kan blive påvirket af forureningsforhold, der ligger uden for det, der er omfattet af de i udkastet nævnte snævre definitioner. Som eksempel kan det nævnes, at de PFAS-forbindelser, der er fundet i råvandet til Skagen Vandværk og i andre kystnære vandværker, menes at være ført fra havet til land under storm.⁵ Kystvande er efter vandrammedirektivet en del af overfladevandet. Med de definitioner, der er foreslået indføjet i vandforsyningsloven, vil en sådan mulig påvirkning fra overfladevandet falde uden for det, der er relevant at foretage en risikovurdering og styring af efter forslaget til vandforsyningslovens nye § 10 a. I udkastet til ændringen af vandforsyningsloven mangler der i øvrigt de fleste af de definitioner, der indgår i drikkevandsdirektivets artikel 2.

I udkastet anvendes begrebet ”tilstrømningsområder” i stedet for drikkevandsdirektivets betegnelse ”indvindingsoplandene for indvindingssteder af drikkevand”.⁶ På side 47 oplyses det:

”Det er Miljøministeriets vurdering, at det anvendte begreb ”indvindingsoplandene” i oversættelsen af artikel 8, i den danske sprogversion af drikkevandsdirektiv V bør berigtiges, således at der i stedet anvendes ”tilstrømningsområder”. Miljøministeriet vil søge at få berigtiget den danske sprogversion af di-

⁵ Det fremgår af den leder, der er i Regionernes Videncenter for Miljø og Ressourcers tidsskrift ”Miljø og Ressourcer nr. 4/2022, som har overskriften ”Sammen om grundvand”.

⁶ Kravene i direktivets artikel 8 om ”risikovurdering og risikostyring af indvindingsoplandene for indvindingssteder for drikkevand”.

Ellen Margrethe Basse

Professor emerita, dr. jur. & jur. dr. (h.c.)

rektivt på dette punkt. Af samme grund anvendes begrebet "tilstrømningsområder" nedenfor."

Det fremgår af udkastet side 48, at begrebet tilstrømningsområder ikke er defineret i drikkevandsdirektivet – hvilket jo ikke er overraskende, da det er en dansk opfindelse. Ministeriet oplyser, at man derfor har valgt at definere begrebet ud fra vandforsyningslovens § 10 – og ikke med nogen relation til vandplanlægningsloven, som burde være den lovgivning, der var relevant at inddrage, når der skal sikres en sammenhængende beskyttelse og benyttelse af vandressourcerne.

Det understreges i ministeriets udkast på side 48, at der ikke i dag foretages en risikovurdering og risikostyring. Det kunne her være nærliggende at henvises til, at de basisanalyser, der skal foretages efter vandplanlægningslovens regler til gennemførelse af vandrammedirektivets artikel 5, der indeholder elementer af en sådan risikovurdering og risikostyring. Som det fremgår nedenfor under ad 2) forudsættes det i ministeriets udkast, at det *ikke* er relevant at koordinere gennemførelsen af drikkevandsdirektivets artikel 8 med kravene i vandrammedirektivets artikel 5 om basisanalyser. Se dog anderledes nedenfor under ad 3, hvor der henvises til de bemærkninger, der er knyttet til gennemførelsen af artikel 8, stk. 2.

Ad 2) Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 1 og forslaget til gennemførelse

Medlemsstaterne skal efter drikkevandsdirektivets artikel 7, jf. artikel 8, sikre, at der i den nationale lovgivning gennemføres risikovurderinger og risikostyring af "*indvindingsoplandene for indvindingssteder af drikkevand*".

Det er med direktivet forudsat, at de nye kategorier af vandoplande skal indgå sammen med de øvrige vandoplande og deloplande, der etableres med gennemførelsen af vandrammedirektivets. Vandplanlægningsloven, der gennemfører vandrammedirektivets, anvender allerede begrebet "vandløbsoplande", jf. lovens § 2, nr. 15, og "deloplande" jf. lovens § 2, nr. 14. Delopland defineres i vandrammedirektivets artikel 2, artikel 14 og i vandplanlægningslovens § 2, nr. 14 som:

"Delopland: landområde, hvorfra al overfladevandafstrømning løber gennem en række mindre og større vandløb og eventuelt søer til et bestemt punkt i et vandløb (normalt en sø eller et vandløbssammenløb)"

Det er i drikkevandsdirektivets forudsat, at "*indvindingsoplandene for indvindingssteder af drikkevand*", skal defineres tilsvarende ud fra en erkendelse af, at vandet bevæger sig, og at det er afgørende til sikring af fremtidens drikkevandsressourcer at have fokus på de vandstrømme, der er bestemmende for, om vandet i deloplandet beskyttes optimalt, så der kan sikres den forudsatte høje vandkvalitet. Beskyttelsen skal være en del af den sammenhængende vandplanlægning, hvor der foretages basisanalyser, klassificeres, opstilles mål og overvåges m.v. Det fastslås i drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 1:

"Uden at det berører artikel 4-8 i direktiv 2000/60/EF sikrer medlemsstaterne, at der foretages risikovurdering og risikostyring af indvindingsoplande for indvindingssteder af drikkevand"

Det netop citerede indebærer, at den nationale gennemførelse af drikkevandsdirektivets artikel 8 om risikovurdering og risikostyring skal være baseret på en respekt for vand-

Ellen Margrethe Basse

Professor emerita, dr. jur. & jur. dr. (h.c.)

rammedirektivets krav, som de er fastlagt med hensyn til opfyldelse af miljømål,⁷ gennemførelse af basisanalyser,⁸ registrering af beskyttede områder (herunder områder der er registreret som oplande til fremstilling af drikkevand),⁹ beskyttelse af vand, der anvendes til indvinding af drikkevand med de højere kvalitetskrav, det indebærer efter drikkevandsdirektivets kvalitetskrav,¹⁰ og overvågning af overfladevandets og grundvandets tilstand samt af beskyttede områder (herunder oplande der anvendes til fremstilling af drikkevand).¹¹

I udkastet til lovbemærkningerne til det nye § 10 a antages det imidlertid, at ordlyden af artikel 8, stk. 1 skal fortolkes stik modsat den ovenfor gengivne forståelse, idet det anføres på side 41 f:

”Det følger af artikel 8, stk. 1, i drikkevandsdirektiv V, at medlemsstaterne skal sikre, at der foretages risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder for indvindingssteder af drikkevand. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 1, at risikovurderingen og risikostyringen skal ske, uden at det berører artikel 4-8 i vandrammedirektivet.

Direktivets krav om, at der skal foretages en risikovurdering og risikostyring af tilstrømningsområder for indvindingssteder er ikke defineret. Efter bestemmelsen skal risikovurderingen og risikostyringen foretages uafhængigt af vandrammedirektivets regler om miljømål i artikel 4, basisanalysen i artikel 5, register over beskyttede områder i artikel 6, udpegning af drikkevandsområder i artikel 7 og overvågning af overfladevandets og grundvandets tilstand i artikel 8.” (min fremhævelse af ordet uafhængigt)

Det er helt uforståeligt, at ministeriet kan forudsætte, at der skal foretages en gennemførelse af et datterdirektiv til vandrammedirektivet, hvor de mest centrale bestemmelser i vandrammedirektivet skal betragtes som ikke relevante.

Jeg vil til underbygning af min påstand om, at ministeriet helt har misforstået drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 1 (ud over at henvise til ordlyden af direktivets artikel 8, stk. 2 nedenfor) henvise til det, der fremgår af generaladvokatens forslag af 2. marts 2023 til afgørelse i sag C-723/21 *Stadt Frankfurt (Oder)*. Generaladvokaten tager i forslaget til afgørelsen bl.a. stilling til det præjudicielle spørgsmål:

“2) Indeholder vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, også for vandforekomster uden for beskyttelseszoner som omhandlet i vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, andet punktum, ud over mere langsigtede planlægningsforpligtelser i forvaltningsplaner og indsatsprogrammer i lighed med vandrammedirektivets artikel 4 en forpligtelse til at nægte at godkende konkrete projekter

⁷ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 1, jf. vandrammedirektivets artikel 4.

⁸ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 1, jf. vandrammedirektivets artikel 5.

⁹ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 1, jf. vandrammedirektivets artikel 7.

¹⁰ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 1, jf. vandrammedirektivets artikel 7.

¹¹ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 1, jf. vandrammedirektivets artikel 8.

Ellen Margrethe Basse

Professor emerita, dr. jur. & jur. dr. (h.c.)

på grund af en tilsidesættelse af forbuddet mod forringelse (jf. [dommen i sagen Land Nordrhein-Westfalen, præmis 75])?”

Generaladvokatens forslag illustrerer den helt centrale sammenhæng, der er mellem vandrammedirektivet og drikkevandsdirektivet. Med henvisning til det tidligere drikkevandsdirektiv, som skulle lægges til grund i den konkrete sag, fastslår Generaladvokaten bl.a. i betragtningerne vedrørende fortolkningen af vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3, hvor der henvises til EU-Domstolens sag C-535/18 *Land Nordrhein-Westfalen*, og til sag C-461/13 *Weser* (der omtales som Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland), at drikkevandsdirektivet skal fortolkes i overensstemmelse med vandrammedirektivets regler. Det fremgår bl.a. af betragtningerne 51-56 i forslaget til afgørelse, at beskyttelsen af grundvandet er en integreret del af drikkevandsdirektivets regler, der fastlægger en pligt til at undgå en forringelse af grundvandets kvalitet med henblik på at reducere omfanget af rensning i det tidligere drikkevandsdirektivs præambel betragtning 17, artikel 4, stk. 2 og artikel 8, stk. 3, litra c. I betragtningerne 60, 61, 73-77 og 85 fremhæves den sammenhæng, der er mellem vandrammedirektivet og drikkevandsdirektivet med udgangspunkt i den systematiske opfattelse af vandrammedirektivet som et rammedirektiv, der koordinerer beskyttelsen af samtlige vandforekomster, herunder de vandforekomster, der anvendes til fremstilling af drikkevand.

I lyset af de problemer, der aktuelt præger spildevandsområdet, efter at miljøministeren den 6. marts 2023 måtte suspendere dele af Miljøstyrelsens vejledninger som konsekvens af, at Miljø- og Fødevareklagenævnet den 23. februar 2023 fastslog, at Miljøstyrelsen ikke havde fortolket vandrammedirektivets artikel 4 korrekt,¹² er der i høj grad grund til at advare imod, at der skabes nye tilsvarende problemer på drikkevandsområdet. I nævnets afgørelse henvises der til de EU-domme, som nævnes i Generaladvokatens ovenfor omtalte forslag til afgørelse.

Ad 3) Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2 forudsætter en helhedsløsning

I drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2 understreges den forudsatte helhedstænkning og sammenhæng med den generelle vandplanlægning, som er helt central i forbindelse med den nationale gennemførelse af direktivets regler om risikovurderingen og risikostyring.

Risikovurderingen skal efter artikel 8, stk. 2 omfatte *en karakterisering af ”indvindingsoplande for indvindingssteder”*, herunder:¹³

- i) identifikation og kortlægning af indvindingssteder
- ii) kortlægning af beskyttelseszoner, hvis sådanne er etableret som led i den generelle vandplanlægning¹⁴
- iii) georeferencer for alle indvindingssteder i indvindingsoplandet, idet sådanne sårbare områder er potentielt følsomme og skal derfor beskyttes, og den foretagne stedbestemmelse skal kun videreformidles til relevante myndigheder og vandforsyninger¹⁵ og

¹² Miljø- og Fødevareklagenævnet den 23. februar 2023, sagsnummer 22/02461, der ophævede og hjemviste til fornyet behandling af Horsens Kommunes § 25-tilladelse til etablering af en omfartsvej.

¹³ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2, litra a), nr. i).

¹⁴ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2, litra a), nr. ii), jf. vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3.

¹⁵ Drikkevandsdirektivets artikel 8 stk. 2 litra a) nr. iii).

Ellen Margrethe Basse

Professor emerita, dr. jur. & jur. dr. (h.c.)

- iv) beskrivelse af arealanvendelse, afstrømning og grundvandsdannelse i indvindingsoplandet for indvindingssteder.

Den nationale risikovurdering skal efter artikel 8, stk. 2 omfatte en identifikation af *farer og farlige hændelser* i indvindingsoplandet for indvindingssteder og en vurdering af den risiko, som farer og farlige hændelser udgør for drikkevandskvaliteten. De potentielle risici, som kan forringe vandkvaliteten i et sådant omfang, at det kan indebære en fare for menneskers sundhed, skal vurderes.¹⁶ Her er den fare, som PFAS i havskum kan udgøre for kystnære vandindvindingsområder, også relevant.

Der skal i risikovurderingen indgå en *passende kontrol* af ”overfladevand” eller ”grundvand” – eller begge dele – i ”*indvindingsoplande for indvindingssteder*” eller af råvand for relevante parametre, stoffer eller forurenende stoffer.¹⁷ Artikel 8, stk. 2 understreger samspillet med de øvrige vanddirektiver i opregningen af de minimumskvalitetskrav, der skal stilles til ”overfladevand” og ”grundvand”, der skal indgå i kontrollen. Bestemmelsen henviser til:

- i) de kvalitetskrav, som medlemsstaterne fastsætter for parametrene i drikkevandsdirektivets bilag I, der gælder for drikkevand, der både vedrører EU’s minimumskvalitetskrav og de supplerende nationale krav på linje med de tidligere direktivregler
- ii) de kvalitetskrav, der er fastlagt ift. grundvandsforurenende stoffer, der er opregnet i bilag I til grundvandsdirektivet¹⁸ og forurenende stoffer og forureningsindikatorer, for hvilke medlemsstaterne har fastsat tærskelværdier i overensstemmelse med bilag II til nævnte direktiv
- iii) de kvalitetskrav, der er fastlagt ift. prioriterede stoffer og visse andre stoffer i bilag I til vandkvalitetskravdirektivet¹⁹
- iv) de kvalitetskrav, der er fastlagt ift. forurenende stoffer, der er specifikke for vandløbsoplande, som medlemsstaterne fastsætter i overensstemmelse med vandrammedirektivet
- v) de kvalitetskrav, der er fastlagt ift. andre forurenende stoffer, der er relevante for drikkevand, som medlemsstaterne fastsætter på grundlag af oplysninger, der indsamlet i forbindelse med identifikation af farer og farlige hændelser under risikovurderingen
- vi) kvalitetskrav ift. naturligt forekommende stoffer, der kan udgøre en fare for menneskers sundhed ved brug af drikkevand

¹⁶ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2, litra b).

¹⁷ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2, litra c).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse.

¹⁹ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2, litra c, punkt iii) sammenholdt med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, som ændret ved direktiv 2013/39/EU. Ændringsdirektivet indeholder en opdateret liste af de prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, der indgår i direktivets bilag I, del A.

Ellen Margrethe Basse

Professor emerita, dr. jur. & jur. dr. (h.c.)

vii) kvalitetskrav ift. stoffer og forbindelser på observationslisten, som er fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med direktivets artikel 13, stk. 8.

Observationslisten, der henvises til i drikkevandsdirektivets artikel 13, stk. 8, er udarbejdet af Kommissionen.²⁰ Kontrollen af ”overfladevand” og ”grundvand” – hvor begreberne naturligtvis skal være defineret i overensstemmelse med de definitioner, der er fastlagt i vandrammedirektivet – kan efter drikkevandsdirektivet foretages som led i den almindelige vandplanlægning og administration, som den er foreskrevet ved vandrammedirektivet og dets datterdirektiver.²¹

På grundlag af resultatet af den gennemførte risikovurdering skal medlemsstaterne sikre, at der, når det er relevant, træffes en række i drikkevandsdirektivet definerede foranstaltninger, der indgår i risikostyringen, for at forebygge eller kontrollere de identificerede risici.²² Det fastslås, at der skal:

- defineres og gennemføres forebyggende og afhjælpende foranstaltninger i indvindingsoplandene, der skal supplere – og hvis det er relevant – skal indgå som en del af de foranstaltninger, som fastlægges i den generelle vandplanlægning og -administration.²³ Det vil i en dansk sammenhæng være de foranstaltninger, der er foreskrevet i indsatsprogrambekendtgørelsen,²⁴ der er udstedt med hjemmel i vandplanlægningsloven
- sikres en passende kontrol i indvindingsoplande for indvindingssteder, eller i råvand, som ikke allerede er taget i betragtning i forbindelse med beskyttelsen af de særlige regler for beskyttelse af drikkevandsindvindingsområder ved vandrammedirektivet²⁵
- vurdering af behovet for at oprette eller tilpasse beskyttelseszoner for ”grundvand” og ”overfladevand” i overensstemmelse med vandrammedirektivets regler for beskyttelse af indvindingsoplande for indvindingssteder og andre relevante zoner.²⁶

I udkastet til lovbemærkningerne til det nye § 10 a, henvises der på side 42 ff. til vandrammedirektivets bestemmelser, som ellers i bemærkningerne til bestemmelsen er fastslået ikke at være relevante, jf. herom ovenfor under ad 2). Det nævnes bl.a. på side 42 ff., at de parametre, stoffer og forbindelser, der nævnes i vandrammedirektivet, grundvandsdirektivet og vandkvalitetsdirektivet er relevante ved udøvelsen af en passende kontrol med overfladevand og grundvand. Det er nærliggende at spørge, hvordan det kan være forudsat

²⁰ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/679 af 19. januar 2022 om oprettelse af en observationsliste for stoffer og forbindelser, der anses for problematiske i forhold til drikkevand.

²¹ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2.

²² Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 4.

²³ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 4, litra c, jf. vandrammedirektivets artikler 7-8.

²⁴ Bekendtgørelse nr. 797 af 13. juni 2023 om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter. Se også bemærkningerne til det udkast, Miljøministeriet har udsendt side 56.

²⁵ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 4, litra a og litra b, jf. vandrammedirektivets artikel 7.

²⁶ Drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 4, litra a og litra c, jf. vandrammedirektivets artikel 7, stk. 3.

Ellen Margrethe Basse

Professor emerita, dr. jur. & jur. dr. (h.c.)

i bemærkningerne til § 10 a f.s.v.a. forståelsen af artikel 8, stk. 1, at vandrammedirektivets artikler 4-8 ikke er relevante, når det anføres noget ganske andet på side 42 ff. vedrørende forståelsen af artikel 8, stk. 2? Samtidig er det nærliggende at spørge, hvordan ministeriet kan forudsætte, at centrale begreber som “overfladevand” og “grundvand” kan defineres mere snævert i vandforsyningsloven end i vandplanlægningsloven, når det i bemærkningerne til vandplanlægningsloven fremtidige ordlyd forudsættes, at den kontrol og overvågning, der foretages efter vandplanlægningsloven skal kunne anvendes som led i beskyttelsen af drikkevandet?

I ministeriets opregning af relevante direktivet i noten til udkastet til ændringen af vandforsyningsloven, som skal inddrages i gennemførelsen af drikkevandsdirektivet, mangler både grundvandsdirektivet og vandkvalitetskravdirektivet. De krav, der følger af de nævnte direktiver – er som nævnt ovenfor – efter drikkevandsdirektivets artikel 8, stk. 2, forudsat at skulle indgå i den risikostyring og risikovurdering, der skal foretages.

Konklusion

Det, der i høj grad bekymrer mig ved det foreliggende udkast til lovændringen, er – som det fremgår af mit hørings svar – at Miljøministeriet med udkastet bidrager til en uklarhed i dansk lovgivning. En gennemførelse af udkastet i den foreliggende form sikrer ikke EU-konformitet. De foreslåede lovændringer mangler en klar sammenhæng med vandplanlægningslovens regler. Det vil kunne reducere beskyttelsen af drikkevandsressourcerne. Udkastet indebærer efter min vurdering endvidere en risiko for, at der opstår nye problemer for kommunerne, vandselskaberne og berørte erhverv.

Det skal afslutningsvis nævnes, er der er nye initiativer på vej fra EU, hvor det bliver centralt, at der er sikret en EU-konform gennemførelse af drikkevandsdirektivet – herunder i forhold til begrebsanvendelsen – hvis ikke der skal opstå nye retlige uklarheder. Kommissionens udkast af 22. juni 2022 til en ny forordning om bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, COM(2022) 305 final, indeholder i artikel 3, nr. 16, litra f) en definition af begrebet “et økologisk følsomme område”, hvor der ift. de ved vandrammedirektivet beskyttede områder, jf. direktivets artikel 6 med bilag IV, forudsættes at kunne blive tale om ændringer ved den nationale gennemførelse af drikkevandsdirektivets bestemmelser om risikovurdering for drikkevandsudvindingsområder.

Ellen Margrethe Basse